

Sygn. akt XI GC 754/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 25 kwietnia 2017 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Dariusz Plewczyński

Protokolant: Agata Trawka

po rozpoznaniu w dniu 25 kwietnia 2017 r. w Szczecinie na rozprawie

sprawy z powództwa M. N.

przeciwko P. L.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego P. L. na rzecz powoda M. N. kwotę 7872 zł (siedem tysięcy osiemset siedemdziesiąt dwa zł) z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 26 listopada 2015 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2717 zł (dwa tysiące siedemset siedemnaście zł) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt XI GC 754/16

UZASADNIENIE

Sprawa była rozpoznawana w postępowaniu „zwykłym”

W dniu 25 lutego 2016 roku powód M. N. wniósł przeciwko pozwanemu P. L. pozew o zapłatę kwoty 7.872 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 26 listopada 2015 roku do dnia zapłaty oraz złożył wniosek o zasądzenie kosztów postępowania sądowego.

W uzasadnieniu swego żądania powód wskazał, iż zawarł z pozwanym umowę na wykonanie i montaż hali namiotowej. Strony ustaliły, iż wynagrodzenie powoda wynosić będzie 39.360 zł. Powód wskazał, iż na prośbę pozwanego strony przesunęły termin płatności faktury końcowej. Nadto powód wskazał, iż do momentu nadejścia terminu płatności faktury końcowej pozwany nie zgłaszał żadnych uwag odnośnie wykonanych prac przez powoda, natomiast uczynił to dnia 25 listopada 2015r., tj. ostatniego dnia na dokonanie płatności. Powód wskazał, iż zgłaszanie przez pozwanego wad miało na celu opóźnienie płatności należności wynikającej z ostatniej faktury.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 16 marca 2016 roku Sąd Rejonowy Szczecin - Centrum w Szczecinie XI Wydział Gospodarczy orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych. Pozwany wskazał, iż brak płatności faktury końcowej ze strony pozwanej spowodowany był wykryciem wad w pracach wykonanych przez powoda. Nadto pozwany wskazał, iż przysługuje mu uprawnienie do obniżenia ceny za wykonane dzieło o kwotę 7.872, wynikającą z faktury końcowej.

W toku postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 sierpnia 2015r. powód zawarł z pozwanym umowę, przedmiotem której było wykonanie i montaż hali namiotowej przez powoda. Strony ustaliły wynagrodzenie powoda na kwotę 32.000 zł netto. Zgodnie z § 2 umowy płatność miała nastąpić w trzech terminach: pierwsza płatność w dacie podpisania umowy, druga płatność w dniu rozpoczęcia montażu hali namiotowej, a trzecia płatność na podstawie faktury końcowej VAT po zakończeniu montażu.

Powód wystawił pozwanemu fakturę zaliczkową nr 1 na kwotę 11.808 zł i fakturę zaliczkową nr 2 na kwotę 19.680 zł. Pozwany uiścił należności za obie faktury.

Dowód:

- umowa z dnia 20 sierpnia 2015r., k.13-20;
- faktura zaliczkowa nr 1, k.82;
- faktura zaliczkowa nr 2, k.83;
- potwierdzenia dokonania przelewu, k.84-86;
- dokumenty dotyczące rachunku powoda, k.80-81;
- zeznania M. N., k.105-106.

W dniu 15 października 2015r. został sporządzony protokół odbioru hali namiotowej. W protokole stwierdzono zgodność wykonanych robót z ustaleniami umowy i kompletność hali namiotowej.

W tym samym dniu powód wystawił pozwanemu fakturę końcową nr 01/10/2015r., z której wynikało, iż pozwany zobowiązany jest do zapłaty kwoty 7.872 zł.

W dniu 16 października 2015r. został sporządzony aneks nr (...) do umowy z dnia 20 sierpnia 2015r., zgodnie z którym strony ustaliły inny termin wpłaty kwoty wynikającej z faktury końcowej, tj. 25 listopada 2015r.

Dowód:

- protokół odbioru, k.24;
- faktura końcowa nr 01/10/2015r., k.23;
- aneks nr (...), k.21;
- zeznania M. N., k.105-106.

W dniu 25 listopada 2015r., który stanowił termin zapłaty faktury końcowej, sporządzono pismo, zgodnie z którym pozwany wzywał powoda do natychmiastowej poprawy wykonania dzieła. W treści pisma wskazano, iż wadliwość dzieła polega na nieprawidłowym osadzeniu kotw w konstrukcjach betonowych, w konsekwencji czego tracą one przyczepność i są podatne na wrywanie.

W dniu 03 grudnia 2015r. powód wzywał pozwanego do zapłaty kwoty 7.872 zł wynikającej z faktury końcowej, a stanowisko pozwanego wyrażone w piśmie z dnia 25 listopada 2015r. uznał za bezpodstawne.

Powód wyrażał chęć do rozpoczęcia rozmów na temat ewentualnych wad wykonanego dzieła, jednakże dopiero po poprzednim uiszczeniu przez pozwanego należności wynikającej z faktury końcowej.

Dowód:

- wezwanie z 25 listopada 2015r., k.25;
- ostatecznie wezwanie do zapłaty z 03 grudnia 2015r. wraz z dowodem nadania, k.26-28;
- pismo z dnia 03 grudnia 2015r. wraz z dowodem nadania, k.29-31;
- pismo z dnia 09 grudnia 2015r. wraz z dowodem nadania, k.33-34;
- pismo z dnia 22 lutego 2016r., wraz z dowodem nadania, k.50-52.

W dniu 02 grudnia 2015r. i 17 grudnia 2015r. zostały sporządzone pisma, na podstawie których pozwany zwracał się do powoda o podjęcie działań mających na celu usunięcie wad oraz wskazywał, że zobowiązuje się do niezwłocznego stwierdzenia dostrzeżonej wady protokołem.

Dowód:

- pismo z dnia 02 grudnia 2015r., k.32;
- pismo z dnia 17 grudnia 2015r., k.36-37.

W dniu 23 grudnia 2015r. sporządzono pismo, w treści którego wskazano, iż pozwany przesyła dokument protokołu stwierdzenia wad konstrukcyjnych wraz z dokumentacją fotograficzną wady.

Do pisma załączono protokół datowany na dzień 24 listopada 2015r. wraz z dokumentacją fotograficzną. Protokół został sporządzony przez pozwanego oraz r. pr. T. H.. W protokole stwierdzono, że śruby kotwujące są albo pozbawione kleju albo jest go bardzo mało, co powoduje, że śruby od stelaża hali bardzo łatwo wykręcają się.

Dowód:

- pismo z dnia 23 grudnia 2015r., k.38;
- protokół stwierdzenia wad konstrukcyjnych, k.39-40.

Powód pismem z dnia 05 stycznia 2016r. wskazał, iż wykonana przez niego konstrukcja nie jest konstrukcją stałą i powinien być możliwy jej demontaż, czemu nie służy przyklejenie śrub mocujących w sposób trwale uniemożliwiający ich odkręcenie. Wskazał także, iż w skład komisji, która stwierdzała wady konstrukcyjne, nie wchodzi osoba, które posiadają specjalistyczną wiedzę w tej dziedzinie.

W dniu 18 stycznia 2016r. zostało sporządzone pismo, w treści którego pozwany nie zgadzał się stanowiskiem powoda wyrażonym w piśmie z dnia 05 stycznia 2017r. W dniu 04 lutego 2016r. sporządzono pismo, w którym pozwany wskazał, iż przedkłada ofertę na wykonanie opinii technicznej dotyczącej montażu kotew fundamentowych hali stalowej. W treści pismo wskazano, iż pozwany kosztami opinii obciążyłby powoda.

Powód nie wyraził zgody, aby to on został obciążony kosztami sporządzenia opinii rzeczoznawcy, gdyż to na stronie pozwanej spoczywa obowiązek wykazania wystąpienia ewentualnej wady.

Dowód:

- pismo z dnia 05 stycznia 2016r. wraz z dowodem nadania, k.41-43;

- pismo z dnia 18 stycznia 2017r., k.44-45;
- pismo z dnia 04 lutego 2016r., k.46-47;
- oferta na wykonanie opinii technicznej, k.48;
- pismo z dnia 22 lutego 2016r., wraz z dowodem nadania, k.50-52;
- wiadomość e-mail, k.65-65v.

W dniu 02 marca 2016r. zostało sporządzone pismo, w treści którego pozwany wyrażał chęć spotkania się i omówienia kwestii naprawy stwierdzonych usterek.

Powód podtrzymywał swoje stanowisko, zgodnie z którym wyrażał wolę dokonania oględzin i usunięcia ewentualnych usterek, jednakże dopiero po uprzednim uregulowaniu należności przez pozwanego.

Dowód:

- pismo z dnia 02 marca 2016r., k.66;
- pismo z dnia 14 marca 2016r., k.67-67v;
- pismo z dnia 17 marca 2016r., k.68.

W dniu 10 sierpnia 2016r., na zlecenie Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego, dokonano rozbiórki hali namiotowej.

Dowód:

- pismo z dnia 27 września 2016r., k.115, 121;
- wiadomość e-mail, k.116-117.

W oparciu o materiał zgromadzony w aktach nie jest możliwe stwierdzenie czy prace wykonane przez powoda są wadliwe i ewentualnie w jakim zakresie. Nie jest znany projekt techniczny wykonania stóp fundamentowych i kotwienia słupów, dotyczący hali namiotowej, tak samo jak i parametry wykonanych elementów, w szczególności klasa zastosowanego betonu stóp fundamentowych, system kotew chemicznych, średnica, długość i materiał z którego wykonano kotwy słupów.

Dowód:

- opinia pisemna biegłego sądowego H. N., k.157-163;
- ustna opinia uzupełniająca biegłego sądowego H. N., k.187-188.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest uzasadnione.

Powód swoje roszczenie wywodzi z umowy z dnia 20 sierpnia 2015r.

Fakt zawarcia przedmiotowej umowy oraz jej treść nie są sporne między stronami.

W ocenie Sądu podstawę prawną powództwa stanowi art. 627 k.c. w zw. z art. 642 k.c., a łączącą strony umowę należy zakwalifikować jako umowę o dzieło. Przyjęcie odmiennej kwalifikacji np. że jest to umowa o roboty budowlane nie wpłynęłoby na rozstrzygnięcia.

Powód domaga się realnego wykonania umowy przez pozwanego tj. zapłaty wynagrodzenia.

Pozwany w sprzeciwie powołał się na istnienie wad w wykonanych przez powoda pracach i w związku z czym uważa, że na podstawie art. 638 k.c. w zw. z art. 560 §1 k.c. wynagrodzenie powinno ulec obniżeniu.

Fakt samego wykonania umowy w zasadzie jest niesporny. Potwierdzają go zeznania powoda i przede wszystkim protokół z dnia 14 października 2015r podpisany przez powoda i pozwanego, w którym nie wskazano żadnych uwag poza zmianą terminu płatności. Powód wystawił też fakturę, która została przyjęta i nie była kwestionowana.

Zgodnie z ogólną regułą art. 6 k.c. fakt istnienia wad oraz kwotę o którą należy obniżyć wynagrodzenie powinien wykazać zamawiający (korzystający z rękojmi).

W ocenie Sądu pozwany okoliczności tych nie wykazał.

Na wstępie wskazać należy, że zgodnie z art. 3 k.p.c. strony postępowania obowiązane są dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiać dowody. W art. 6 k.p.c. ustalono, że sąd powinien przeciwdziałać przewlekaniu postępowania i dążyć do tego, aby rozstrzygnięcie nastąpiło na pierwszym posiedzeniu, jeżeli jest to możliwe bez szkody dla wyjaśnienia sprawy. Strony i uczestnicy postępowania obowiązani są przytaczać wszystkie okoliczności faktyczne i dowody bez zwłoki, aby postępowanie mogło być przeprowadzone sprawnie i szybko.

Pozwany reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika działał w niniejszym procesie, co najmniej nierzetelnie, o ile nie celowo, komplikując i przedłużając przebieg procesu. Pozwany zgłosił już w sprzeciwie dowód z opinii biegłego, celem oceny wykonanej konstrukcji i stwierdzenia wad. Na rozprawie w dniu 13 września 2016r pełnomocnik pozwanego podtrzymał wcześniejsze stanowisko, mimo że jak wynika z materiału dowodowego halę rozebrano **już w dniu 10 sierpnia 2016r**, co pozwany potwierdził dopiero w odpowiedzi na zobowiązanie Sądu w piśmie z dnia 21 października 2016r. W takiej sytuacji niewątpliwie dowody załączone do tego pisma, a mające obrazować rozbiórkę hali są spóźnione. Wiedząc o wcześniejszej rozbiórce Sąd inaczej pokierowałby postępowaniem dowodowym, a w szczególności nie poszukiwałby biegłego do oceny sytuacji w miejscu posadowienia hali. Podobnie pozwany zachował się w kwestii wniosku o jego przesłuchanie w charakterze strony. W sprzeciwie pozwany wniosku takiego nie zawarł. Sąd chcąc zachować równowagę procesową z uwagi na wniosek powoda o swoje przesłuchanie wezwał na termin rozprawy pozwanego. Pozwany nie stawił się, choć był prawidłowo wezwany (k.107), nie składał przed rozprawą ani w jej toku wniosku o przesłuchanie w drodze pomocy sądowej. Wniosek taki pojawił się dopiero po rozprawie w piśmie z dnia 19 września 2016r, gdyż rzekomo pozwany nie otrzymał wezwania. Sąd wniosek pominął, gdyż jego uwzględnienie również przyczyniłoby się do przedłużenia postępowania.

W oparciu o zgromadzone dowody brak jest podstaw do stwierdzenia, że powód wykonał prace wadliwie. Ocena prawidłowości wykonania hali wymaga wiedzy specjalnej. Powołany biegły wprost wskazał, że zaofiarowany materiał (i to nawet ten który Sąd uznał za spóźniony) jest niewystarczający do dokonania ustaleń. W takiej sytuacji nie jest możliwe stwierdzenie istnienia wad, a tym bardziej wysokości kwoty o jaką ewentualnie należałoby obniżyć wynagrodzenie powoda. Z tych przyczyn powództwo nie może być uwzględnione.

Podkreślić należy w tym miejscu, że halę rozebrano z uwagi na brak pozwolenia, a nie z uwagi na istniejące wady. (...) przedłożone wraz z pismem z 21.10.2016r pomijając nawet, że są spóźnione mają bardzo niską, by nie powiedzieć, że żadną wartość dowodową. Wydruk faktury w żaden sposób nie potwierdza istnienia wad. Sporządzony jest też wydruk protokołu demontażu hali nie wiadomo przez kogo sporządzony, gdyż nikt go nie podpisał. Z. jest z jakich przyczyn podmiot demontujący halę miałby oceniać jakość jej wykonania oraz jakie są jego kwalifikacje do tego rodzaju ocen. Materiał zdjęciowy poza tym, że jest szczątkowy to nie wiadomo, gdzie i kiedy faktycznie go wykonano oraz czy nie

obrazuje on elementów dobranych celowo, choć niekoniecznie rzetelnie na potrzeby niniejszego procesu, zwłaszcza gdy uwzględni się wcześniejsze wyżej opisane zachowania procesowe pozwanego. Na marginesie wskazać można, że nawet gdyby przyjąć z jakiegoś powodu, że istniała wada w mocowaniu jednej bądź drugiej kotwy, czego biegły nie potwierdza, i Sąd nie ustalił to nie prowadziło do wniosku, że wszystkie kotwy były wadliwe.

Skorzystanie z rękojmi, w tym w szczególności skuteczne obniżenie ceny, wymaga od odbiorcy dzieła spełnienia określonych prawem obowiązków. Zgodnie z art 638 k.c. do odpowiedzialności za wady dzieła stosuje się odpowiednio przepisy o rękojmi przy sprzedaży. Stosownie do odpowiednio stosowanego art 563 k.c. utrata uprawnień między osobami prowadzącymi działalność gospodarczą następuje, jeżeli zlecający nie zbadał rzeczy w czasie i w sposób przyjęty przy rzeczach tego rodzaju i nie zawiadomił niezwłocznie wykonawcy o dostrzeżonej wadzie, a jeżeli wada wyszła na jaw później – jeżeli nie zawiadomił niezwłocznie po jej wykryciu. Powszechnie przyjęty jest pogląd, iż zachowanie terminu z art. 563 k.c. wykazać musi zamawiający dzieło lub roboty, a przy umowie sprzedaży kupujący – (por. Komentarz do kodeksu cywilnego pod red. G. Bieńka Zobowiązania t. II Wydawnictwo Prawnicze Warszawa 1997r str. 54, System prawa prywatnego tom. 7 Prawo Zobowiązań – część szczegółowa por red. Jerzego Rajskiego wydanie 2 Wydawnictwo CH. Beck Warszawa 2004r str. 139). Podkreślenia przy tym wymaga, iż gdy istnieje obowiązek zbadania rzeczy, zawiadomienie o wadzie musi być dokonane niezwłocznie po zbadaniu rzeczy, a gdy wada wyszła na jaw później niezwłocznie po jej ujawnieniu (por. Komentarz do kodeksu cywilnego pod red. K. Pietrzykowskiego Wydawnictwo CH Beck, Warszawa 2005r wydanie 4 ,t. 1 str 254). W niniejszej sprawie pozwany powinien zbadać dzieło w chwili jego odbioru, gdyż od przedsiębiorcy wymagać należy podwyższonej staranności w działaniu. Ewentualnie, przyjmując że wady powstały później, należało wykazać okoliczności i czas ich ujawnienia oraz zawiadomienia powoda o wadach.

Nawet gdyby przyjąć, że wady faktycznie były, to pozwany nie wykazał, że nie mógł ich stwierdzić przy odbiorze ani kiedy ewentualnie się one ujawniły. Zwraca uwagę, że protokół z dnia 24 listopada 2015r został przesłany dopiero z pismem z dnia 23 grudnia 2015r, a wcześniejsze uwagi pozwanego miały charakter ogólny. Sama moc dowodowa protokołu budzi też wątpliwości. Nie umniejszając pełnomocnikowi pozwanego wiedzy prawniczej, gdyż Sąd nie ma prawa tego oceniać, wskazać należy, że z niczego nie wynika aby pełnomocnik pozwanego, który podpisał protokół, a w zasadzie 2 zdjęcia (k.39-40) miał wiedzę fachową w zakresie prawidłowości wykonania konstrukcji i by mógł wyprowadzać fachowe wnioski w tym zakresie. Zwrócić też należy uwagę na bliskość czasową daty rzekomego ujawnienia wady z ustalonym terminem płatności wynagrodzenia.

W zaistniałej sytuacji, również z tej przyczyny, brak jest podstaw do przyjęcia, że doszło do skutecznego obniżenia wynagrodzenia.

Odsetki ustawowe zasądzono zgodnie z pozwem na podstawie art 481 k.c. Pozwany w tym zakresie nie zgłaszał zastrzeżeń, nadto żądanie uwzględnia termin płatności ujawniony w protokole odbioru. Zasądzono odsetki w wysokości ustawowej, gdyż takich domagał się powód.

Stan faktyczny ustalony został w oparciu o częściowo niesporne twierdzenia stron, dowody z dokumentów, zeznania powoda oraz opinię biegłego. Istotne elementy materiału dowodowego będące podstawą ustaleń zostały omówione we wcześniejszej fazie uzasadnienia. Kluczowym był dowód z opinii biegłego. Sąd nie znalazł podstaw do tego by dowodowi temu odmówić wiarygodności. Stosownie do utrwalonych w nauce i orzecznictwie poglądów dowód z opinii biegłego ze względu na swoją specyfikę może być oceniany przez sąd jedynie w płaszczyźnie poprawności logicznej, zgodności z zasadami doświadczenia życiowego i wiedzy powszechnej (por. Wyrok SN z dnia 7 kwietnia 2004r, sygn.akt II CK 572/04, Lex nr 151656). Sąd może oceniać opinię biegłego pod względem fachowości, rzetelności czy logiczności. Może pomijać pomyłki czy błędy rachunkowe. Nie może jednak nie podzielać poglądów biegłego, czy w ich miejsce wyprowadzać własne stwierdzenia (por. wyrok SN z dnia 19 grudnia 1990r sygn. akt I PR 148/90 opubl. Lex nr 5319, OSP 1991/11/300, wyrok SN z dnia 13 października 1987 r., II URN 228/87 opubl. PiZS 1988, nr 7, poz. 62, Komentarz do art.278 kodeksu postępowania cywilnego, [w:] Bodio J., Demendecki T., Jakubecki A., Marcewicz O., Telenga P., Wójcik M.P., Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz, Oficyna, 2008, wyd. III.). W ocenie Sądu biegły sporządził prawidłowo opinię pisemną oraz odniósł się do zarzutów pozwanego. Nie jest winą biegłego, że zaoferowany

materiał jest zbyt skąpy do dokonania ustaleń. Argumentacja biegłego nie zawiera niespójności lub niekonsekwencji logicznych. Biegły sporządzający opinię jest stałym i długoletnim biegłym sądowym. Nie ma podstaw do podważania jego kwalifikacji i wyjaśnień opartych na wiedzy oraz doświadczeniu.

Sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji (art. 108 § 1 k.p.c.).

Podstawę rozstrzygnięcia o kosztach procesu stanowił art. 98 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Wobec powyższego zasądzono od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2717zł, na którą składa się opłata od pozwu 300zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa 17zł i kwota 2400zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego ustalonych na podstawie §2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800) w wersji obowiązującej na dzień wniesienia pozwu.

Mając na uwadze powyższe rozstrzygnięto jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

(...)

3 (...)